

**Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди
Факультет психології і соціології
Кафедра соціальної педагогіки**

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

**МАТЕРІАЛИ
Всеукраїнської науково-практичної конференції
МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ**

Харків, 2016

педагогічних понять. У широкому сенсі слова під «соціальним вихованням» розуміється вплив на людину всієї системи суспільних зв'язків з метою засвоєння нею соціального досвіду тощо.

Більшість дослідників вважає, що соціальне виховання дитини краще відбувається у повній сім'ї (за відсутності жорстокого відношення до дітей), інші вважають, що вплив неповних сімей на розвиток та соціальне виховання дитини перебільшений.

Для вирішення цієї проблеми, на нашу думку, найбільш ефективною є методика формування соціальної компетентності, як складової процесу соціального виховання. Вона передбачає проведення тренінгів, орієнтованих як на особистість дитини, так і на її сім'ю.

Отже, можемо сказати, що завдання соціального педагога полягає саме насамперед у тому, щоб забезпечити певний рівень самодостатності неповної сім'ї щодо отримання соціальних послуг та належний рівень соціальної взаємодії.

Оленич Д.К.

ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДИТИНИ В УМОВАХ БАГАТОДІТНОЇ СІМ'Ї

Актуальність проблеми соціального виховання дитини у багатодітній сім'ї зумовлюється об'єктивною відсутністю достатнього часу для виховання кожної дитини. Саме тому рівень соціального виховання низький або ж воно відсутнє взагалі. На підставі аналізу соціально-педагогічної літератури було з'ясовано, що «соціальне виховання» – це створення у суспільстві умов та заходів, спрямованих на оволодіння і засвоєння підростаючим поколінням загальнолюдських і спеціальних знань, соціального досвіду з метою формування у нього соціально-позитивних ціннісних орієнтацій та поглядів. У свою чергу поняття багатодітної сім'ї розуміється як сім'я, у якій подружжя (чоловік та жінка), перебуває у зареєстрованому шлюбі, разом проживає та спільно виховує трьох і більше дітей, у тому числі кожного з подружжя, або одна мати (один батько), яка (який) проживає разом з трьома і більше дітьми та самостійно їх виховує. Для вирішення проблеми соціального виховання у багатодітній родині використовуються різноманітні соціально-педагогічні методики, зокрема: арт-терапія, народна педагогіка та інші. Проте найбільш ефективною вважаємо ігротерапію як різновиду арт-терапії, яка базується на рольовій грі та сприяє особистісному розвитку.

Отже, аналіз досвіду роботи соціального педагога дозволяє зробити висновок, що особливостями соціального виховання дитини у багатодітній родині є: 1) наявність трьох і більше дітей; 2) відсутність можливості приділити достатню увагу кожній дитині особисто; 3) як правило, низький соціально-культурний рівень розвитку батьків; 4) приналежність багатодітної родини до малозабезпечених; 5) відсутність ефективних соціально-педагогічних методик роботи соціального педагога з дитиною із багатодітної родини.